

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

મુનુસ્વામી અને અન્ય

વિરુદ્ધ

તમિલનાડુ રાજ્ય

ઓગસ્ટ ૧૪, ૨૦૦૨

[ન્યાયમૂર્તિઓ એન. સંતોષ હેજ અને બિશેશ્વર પ્રસાદ સિંઘ]

ભારતીય દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦:

કલમ ૩૦૨/૧૦૯ અને ૩૪૧ – હત્યા અને તેમાં મદદગારી – નીચલી અદાલતો દ્વારા દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા – એવી દલીલ કે બે આરોપીઓને દોષિત ઠેરવી શકાય નહીં કારણ કે ઈજા માત્ર ત્રીજા આરોપી દ્વારા કરવામાં આવી હતી – અપીલ પર, ઠરાવવામાં આવ્યું કે – કેસની હકીકતો અને સંજોગોમાં, ત્રીજા આરોપીના કૃત્યને તેનું વ્યક્તિગત કૃત્ય કહી શકાય નહીં – તેથી અન્ય બે

આરોપીઓ પણ ગુના માટે દોષિત છે – આ કાવતરા દ્વારા મદદગારીનો કિસ્સો છે જેમાં યોજનાના અમલ વખતે તમામ કાવતરાખોરો સહભાગી હતા.

કલમ ૩૦૨ અને ૩૦૪ – હત્યા – નીચલી અદાલતો દ્વારા કલમ ૩૦૨ હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા – કલમ ૩૦૨ હેઠળની સજાને બદલવાની દલીલ – ઠરાવવામાં આવ્યું કે, મૃતકને મહત્વના અંગો પર થયેલી ઈજાઓ ગંભીર પ્રકારની હતી – આ ઘટના ક્ષણિક આવેશમાં બની હોવાનું સાબિત થયું નથી – તેથી સજાને કલમ ૩૦૪ હેઠળ ફેરવી શકાય નહીં.

મૃતકની હત્યા કરવા બદલ અપીલકર્તાઓ સામે કલમ ૩૪૧, ૩૦૨ સાથે વંચાણે લેતા કલમ ૧૦૯ હેઠળ કેસ ચલાવવામાં આવ્યો હતો. પ્રોસિક્યુશનનો કેસ એવો હતો કે અપીલકર્તા નંબર ૨ અને ૩ એ મૃતકનો ઘટનાસ્થળ સુધી પીછો કર્યો હતો જ્યાં અપીલકર્તા નંબર ૧ અગાઉથી રાહ જોઈ રહ્યો હતો. ત્રણેયે મૃતકનો પીછો કર્યો અને તેને પકડી પાડ્યો. જ્યારે અપીલકર્તા ૧ અને ૨ એ મૃતકના હાથ પકડ્યા હતા, ત્યારે અપીલકર્તા ૩ એ અપીલકર્તા ૧ ના કહેવાથી તેને છરી મારી હતી. ડોક્ટરના પુરાવા મુજબ, મહત્વના અંગો પર ઈજા થવાને કારણે મૃતકનું મોત નીપજ્યું હતું. ટ્રાયલ કોર્ટ તેમજ હાઈકોર્ટે અપીલકર્તાઓને લાદવામાં આવેલા આરોપોમાં દોષિત ઠેરવ્યા હતા.

આ અદાલતમાં અપીલમાં અપીલકર્તાઓએ દલીલ કરી હતી કે અપીલકર્તા નંબર ૧ અને ૨ ને કલમ ૩૦૨/૧૦૯ હેઠળ દોષિત ઠેરવી શકાય નહીં કારણ કે મૃતકને માત્ર અપીલકર્તા ૩ દ્વારા જ છરી મારવામાં આવી હતી; અને અપીલકર્તા ૩ ને પણ માત્ર કલમ ૩૦૪ હેઠળ જ સજા થઈ શકે છે કારણ કે તેનો ઈરાદો મૃતકને મારવાનો ન હતો, અને છરી મારવા માટે વપરાયેલી છરી માત્ર એક નાની છરી હતી.

અપીલ ફગાવી દેતા, અદાલતે

ઠરાવ્યું: ૧. અપીલકર્તા નંબર ૩ આઈપીસી ની કલમ ૩૦૨ હેઠળના ગુના માટે દોષિત છે. તેના કેસને કોઈપણ અપવાદ હેઠળ લાવવો અને તેની સજાને કલમ ૩૦૪ હેઠળ નોંધવી શક્ય નથી. ઈજાઓના પ્રકાર અને તેના સ્થાનને ધ્યાનમાં લેતા, એ કહેવું મુશ્કેલ છે કે જે વ્યક્તિએ મૃતક પર છરી વડે હુમલો કર્યો તેનો ઈરાદો મૃતકનું મૃત્યુ નીપજાવવાનો ન હતો. રેકૉર્ડ પરના પુરાવા દર્શાવે છે કે આ એવો કિસ્સો નથી કે જ્યાં અપીલકર્તાઓ અચાનક મૃતકને મળ્યા હોય જેની સાથે તેમને કોઈ પ્રકારની દુશ્મનાવટ હતી, અને ક્ષણિક આવેશમાં હુમલો થયો હતો.

[૫૫૪-એફ; ૫૫૪-બી; ૫૫૩-એફ]

૨. અપીલકર્તા ૧ અને ૨ ને કલમ ૩૦૨/૧૦૯ હેઠળના ગુનામાં યોગ્ય રીતે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા છે. પુરાવાઓમાં કોઈ શંકાને સ્થાન નથી કે અપીલકર્તાઓએ મૃતકને મારવાનું કાવતરું ઘડ્યું હતું અને તે મુજબ અપીલકર્તા નંબર ૧ તે સ્થળે રાહ જોતો હતો જ્યારે અપીલકર્તા ૨ અને ૩ તેમની સાયકલ પર મૃતકનો પીછો કરતા હતા. તે બધાએ મૃતકનો પીછો કર્યો. અપીલકર્તા ૧ અને ૨ દ્વારા તેને પકડી પાડ્યા પછી, અપીલકર્તા ૧ ના આદેશ પર, અપીલકર્તા ૩ એ તેને છરી મારી હતી. કેસની હકીકતો અને સંજોગોમાં એવું કહી શકાય નહીં કે અપીલકર્તા ૩ નું કૃત્ય માત્ર તેનું વ્યક્તિગત કૃત્ય હતું, અને અપીલકર્તા ૧ અને ૨ ને કલમ ૩૦૨/૧૦૯ હેઠળના ગુના માટે દોષિત ઠેરવી શકાય નહીં. મળેલ હકીકતો મુજબ, આ કાવતરા દ્વારા મદદગારીનો કિસ્સો છે જેમાં યોજનાના અમલ વખતે તમામ કાવતરાખોરો હાજર હતા અને સક્રિયપણે ભાગ લીધો હતો. અપીલકર્તાઓ આયોજિત રીતે ઘટનાસ્થળે આવ્યા હતા. હકીકતો સ્પષ્ટપણે અપીલકર્તાઓ દ્વારા પસંદ કરાયેલ સ્થળે મૃતક પર હુમલો કરવાની પૂર્વ-આયોજિત યોજના જાહેર કરે છે. [પપજ-જી, એચ; પપપ-એ; પપજ-બી-સી-ડી]

૩. અપીલકર્તા નંબર ૧ એ તેના પુત્રને મૃતકને છરી મારવા માટે ઉશ્કેર્યો હોવાનું કહેવાય છે. દેખીતી રીતે તે જાણતો હતો કે તેનો પુત્ર છરી અથવા તેવું કોઈ હથિયાર સાથે રાખી રહ્યો હતો, અન્યથા અપીલકર્તા નંબર ૧ દ્વારા 'stab'

(છરી મારવી) શબ્દનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હોત નહીં. તેણે તેના પુત્રને મૃતક પર હુમલો કરવા માટે માત્ર ઉશ્કેર્યો હોઈ શકે છે. આ પોતે જ એ વાતનો સ્પષ્ટ સંકેત છે કે આરોપી નંબર ૧, જે પિતા છે, તે જાણતો હતો કે તેનો પુત્ર છરી લઈને જઈ રહ્યો હતો. [૫૫૪-ઈ]

ફોજદારી અપીલ અધિકારક્ષેત્ર: ફોજદારી અપીલ નં. ૯૮૮/૨૦૦૧.

ચેન્નાઈ હાઈકોર્ટના ૨૨.૯.૨૦૦૧ ના કી. અ. નં. ૨૯૩/૧૯૯૦ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

અપીલકર્તાઓ વતી આર. સુંદરવર્ધન, રમેશ એન. કેસવાની, રામ લાલ રોય અને શિવકુમારન.

પ્રતિવાદી વતી આર. વેંકટરામણી, કુમારી રેવતી રાઘવન અને કુમારી શ્વેતા ગર્ગ.

અદાલતનો ચુકાદો ન્યાયમૂર્તિ નિશેશ્વર પ્રસાદ સિંઘ દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

આ અપીલ મદ્રાસ હાઈકોર્ટના ૨૧ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૨ ના ચુકાદા અને આદેશ સામે નિર્દેશિત છે, જે અપીલકર્તાઓ દ્વારા સેશન્સ જજ દ્વારા ૩ ઓગસ્ટ,

૧૯૯૦ ના રોજ આપેલા ચુકાદા અને આદેશ સામે દાખલ કરવામાં આવેલી ૧૯૯૦ ની ફોજદારી અપીલ નંબર ૨૯૩ માં પસાર કરવામાં આવ્યો હતો, જેના દ્વારા અપીલકર્તા ૧ અને ૨ ને કલમ ૩૪૧, ૩૦૨/૧૦૯ હેઠળ અને અપીલકર્તા નંબર ૩ ને કલમ ૩૪૧ અને ૩૦૨ હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા. અપીલકર્તાઓને કલમ ૩૪૧ હેઠળ ૬ મહિનાની સખત કેદ અને કલમ ૩૦૨/૧૦૯ અને ૩૦૨ હેઠળ આજીવન કેદની સજા ફટકારવામાં આવી છે. હાઈકોર્ટે પડકાર હેઠળના ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા અપીલ ફગાવી દીધી અને ટ્રાયલ કોર્ટના ચુકાદા અને આદેશની પુષ્ટિ કરી.

સ્પેશિયલ લીવ માત્ર એ પ્રશ્ન પૂરતી મંજૂર કરવામાં આવી હતી કે શું સાબિત થયેલો ગુનો આઈપીસી ની કલમ ૩૦૪ હેઠળ આવે છે અને શું કલમ ૩૦૨, ૩૦૨/૧૦૯ હેઠળની સજા અને દોષિત ઠેરવવામાં ફેરફારની જરૂર છે.

અપીલકર્તા નંબર ૧ મુનુસ્વામી એ અપીલકર્તા ૨ અને ૩, એટલે કે કુમારેસન અને સેલ્વમના પિતા છે. પ્રોસિક્યુશનનો કેસ છે કે ૨૮ એપ્રિલ, ૧૯૮૯ ના રોજ બપોરે ૩.૦૦ વાગ્યાની આસપાસ જ્યારે ફરીયાદી સાક્ષી ૩ અધિમૂલમ બીડીના પાન સુકવતો હતો, ત્યારે અપીલકર્તા નંબર ૧ સાંજે ૪.૦૦ વાગ્યાની આસપાસ આવ્યો અને રસ્તાની બાજુમાં રાહ જોઈ રહ્યો હતો. આશરે અડધા કલાક પછી મૃતક રવિ સાયકલ પર આવ્યો. તેની પાછળ અપીલકર્તા ૨

અને ૩ પણ આવ્યા જેઓ તેનો પીછો કરતા ઘટનાસ્થળે પહોંચ્યા હતા. અપીલકર્તા નંબર ૧ એ મૃતકને રોક્યો જ્યારે અપીલકર્તા ૨ અને ૩ જેઓ પાછળથી આવ્યા હતા તેમણે તેમની સાયકલ મૃતકની સાયકલ સાથે અથડાવી. મૃતક પોતાની સાયકલ છોડીને દોડવા લાગ્યો અને અપીલકર્તાઓએ તેનો પીછો કર્યો. અંતે આરોપીઓએ તેને પકડી પાડ્યો અને જ્યારે અપીલકર્તા નંબર ૧ એ મૃતકનો જમણો હાથ પકડ્યો, ત્યારે આરોપી નંબર ૨ એ મૃતકનો ડાબો હાથ પકડ્યો. અપીલકર્તા નંબર ૧ એ આદેશ આપ્યો કે મૃતકને છરી મારવી જોઈએ અને તરત જ અપીલકર્તા નંબર ૩ એ તેની કમર પરથી પેન નાઈફ (નાની છરી) કાઢી અને મૃતકની છાતીની જમણી બાજુએ મારી. તેઓએ મૃતકને ઢસડ્યો અને રસ્તાની નજીક સુવડાવી દીધો. આ ઘટના રવિ, ફરીયાદી સાક્ષી જ દ્વારા પણ જોવામાં આવી હતી જે ઘટનાસ્થળની નજીક પોતાના પશુઓ ચરાવી રહ્યો હતો. તેઓએ આ મામલે મૃતકના પિતાને જાણ કરી જેઓ પોલીસ સ્ટેશને ગયા અને ફરિયાદ નોંધાવી. તપાસ બાદ અપીલકર્તાઓ પર કેસ ચલાવવામાં આવ્યો અને છેવટે અગાઉ જણાવ્યા મુજબના ગુનાઓમાં દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા.

રેકૉર્ડ પરના તબીબી પુરાવાએ મૃતકના શરીર પર નીચેની ઈજાઓ જાહેર કરી :—

૧. જમણી બાજુની છાતી પર જમણી સ્તનની ડીંટડીના સ્તરે ૮ સેમી x ૩ સેમીનો કપાયેલ ધા, જે નીચેના સ્નાયુ અને પાંસળી (જથી) ને ખુદા કરે છે.
૨. જમણી બાજુના પેરિએટલ પ્રદેશ પર ૩ સેમી x ૨ સેમી x હાડકાની ઊંડાઈનો ધા.
૩. જમણા પગ પર ૩ સેમી x ૨ સેમીનું ઉઝરડું.
૪. જમણા નિતંબના ભાગ પર ૪ સેમી x ૩ સેમીનું ઉઝરડું.

આંતરિક તપાસ પર : થોરેક્સ (છાતી): પ્લુરાના અગ્ર ભાગ પર ૬ સેમી x ૨ સેમી x ફેક્સાની નીચેનો કપાયેલો ધા, જમણી થોરેસિક કેવિટીમાં ૧૨૦૦ મિલી લોહી જેવું પ્રવાહી. ફેક્સાં: જમણું ફેક્સું ૫૧૦ ગ્રામ વજન. જમણા ફેક્સાના ઉપરના લોબના મેડિકલ પાસાની ધાર પર ૨ સેમી પહોળો કપાયેલો ધા. સામાન્ય દેખાવ અને નિસ્તેજ. ડાબું ફેક્સું: ૫૦૦ ગ્રામ વજન, સામાન્ય દેખાવ અને નિસ્તેજ.

હૃદય: ૩૪૦ ગ્રામ વજન. એઓર્ટાના અગ્ર ભાગ પર એઓર્ટાના મૂળમાં છિદ્ર જેવો ધા દેખાય છે જેમાંથી જામી ગયેલું લોહી બહાર આવે છે.

મૃતકના શરીરનું પોસ્ટ મોર્ટમ કરનાર ડોક્ટર ફરીયાદી સાક્ષી ર ના જણાવ્યા મુજબ, મહત્વના અંગો પર ઈજા થવાને કારણે આઘાત અને હેમરેજથી મૃતકનું મોત નીપજ્યું હતું. પ્રોસિક્યુશનનો કેસ એવો પણ છે કે મૃતકનું લગભગ તત્કાલ મૃત્યુ થયું હતું.

અમે રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓ ધ્યાનપૂર્વક વાંચ્યા છે અને અમને જાણવા મળ્યું છે કે આ એવો કિસ્સો નથી કે જ્યાં અપીલકર્તાઓ અચાનક મૃતકને મળ્યા હોય જેની સાથે તેમને કોઈ પ્રકારની દુશ્મનાવટ હતી, અને ક્ષણિક આવેશમાં હુમલો થયો હતો.

અપીલકર્તાઓ વતી એવી દલીલ કરવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો હતો કે અપીલકર્તા નંબર ૧ એ માત્ર મૃતકનો હાથ પકડ્યો હતો અને અપીલકર્તા નંબર ૨ એ પણ તે જ કર્યું હતું. માત્ર અપીલકર્તા નંબર ૩ એ મૃતકને છરી મારી હતી. વિદ્વાન વકીલના જણાવ્યા મુજબ, અપીલકર્તા ૧ અને ૨ ને માત્ર આઈપીસી ની કલમ ૩૪૧ હેઠળના ગુના માટે દોષિત ઠેરવી શકાય છે જ્યારે અપીલકર્તા નંબર ૩ ને વધુમાં વધુ કલમ ૩૦૪ હેઠળ સજાપાત્ર ગુનો કર્યો હોવાનું કહી શકાય. તેમનો ક્યારેય મૃતકની હત્યા કરવાનો ઈરાદો ન હતો કારણ કે અપીલકર્તા ૩ દ્વારા વપરાયેલી છરી માત્ર એક પેન નાઈફ હતી. વિદ્વાન વકીલ, જોકે, એ હકીકતને નકારી શક્યા નહીં કે છરીનું બ્લેડ જોવા મળેલી ઈજાઓ પહોંચાડવા

માટે પૂરતું લાંબુ હતું. એ પણ નોંધવા જેવું છે કે બે ઉઝરડા સિવાય છાતી પર એક કપાયેલો ઘા અને જમણી બાજુના પેરિએટલ પ્રદેશ પર ઘા હતો.

ઈજાઓના પ્રકાર અને તેમના સ્થાનને ધ્યાનમાં લેતા, એ દલીલ સ્વીકારવી મુશ્કેલ છે કે જે વ્યક્તિએ મૃતક પર છરી વડે હુમલો કર્યો હતો તેનો ઈશદો મૃતકનું મૃત્યુ નીપજાવવાનો ન હતો.

અપીલકર્તાઓ આયોજિત રીતે ઘટનાસ્થળે આવ્યા હતા. પુરાવા સ્પષ્ટ છે કે અપીલકર્તા નંબર ૧ પહેલા આવ્યો અને રસ્તાની બાજુમાં રાહ જોઈ રહ્યો હતો. ત્યારબાદ અપીલકર્તા ૨ અને ૩ સાયકલ પર મૃતકની પાછળ આવ્યા. અપીલકર્તા નંબર ૧ એ મૃતકને રોક્યો અને અપીલકર્તા ૨ અને ૩ એ ખાતરી કરી કે મૃતક છટકી ન જાય, તેના માટે તેમણે તેમની સાયકલ તેની સાયકલ સાથે અથડાવી, જેના પરિણામે મૃતકે પોતાની સાયકલ છોડી દેવી પડી અને જીવ બચાવવા માટે દોડવું પડ્યું. ત્યારબાદ પણ તેઓએ તેનો પીછો કર્યો અને જ્યારે અપીલકર્તા ૧ અને ૨ એ તેના હાથ પકડ્યા, ત્યારે અપીલકર્તા ૩ એ છરી મારી. આ હકીકતો સ્પષ્ટપણે અપીલકર્તાઓ દ્વારા પસંદ કરાયેલ સ્થળે મૃતક પર હુમલો કરવાની પૂર્વ-આયોજિત યોજના જાહેર કરે છે.

અપીલકર્તા નંબર ૧ એ તેના પુત્રને મૃતકને છરી મારવા માટે ઉશ્કેર્યો હોવાનું કહેવાય છે. દેખીતી રીતે તે જાણતો હતો કે તેનો પુત્ર છરી અથવા તેવું કોઈ હથિયાર સાથે રાખી રહ્યો હતો, અન્યથા અપીલકર્તા નંબર ૧ દ્વારા 'stab' શબ્દનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો હોત નહીં. તેણે તેના પુત્રને મૃતક પર હુમલો કરવા માટે માત્ર ઉશ્કેર્યો હોઈ શકે છે. આ પોતે જ એ વાતનો સ્પષ્ટ સંકેત છે કે આરોપી નંબર ૧, જે પિતા છે, તે જાણતો હતો કે તેનો પુત્ર છરી લઈને જઈ રહ્યો હતો.

કેસની હકીકતો અને સંજોગોમાં અમે સંતુષ્ટ છીએ કે જ્યાં સુધી અપીલકર્તા નંબર ૩ નો સંબંધ છે, તે કલમ ૩૦૨ હેઠળના ગુના માટે દોષિત છે. તેના કેસને કોઈપણ અપવાદ હેઠળ લાવવો અને તેની સજાને કલમ ૩૦૪ હેઠળ નોંધવી શક્ય નથી.

જ્યાં સુધી અપીલકર્તા ૧ અને ૨ નો સંબંધ છે, તેઓને પણ કલમ ૩૦૨/૧૦૯ હેઠળના ગુનામાં યોગ્ય રીતે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા છે. પુરાવાઓમાં કોઈ શંકાને સ્થાન નથી કે અપીલકર્તાઓએ મૃતકને મારવાનું કાવતરું ઘડ્યું હતું અને તે મુજબ અપીલકર્તા નંબર ૧ તે સ્થળે રાહ જોતો હતો જ્યારે અપીલકર્તા ૨ અને ૩ તેમની સાયકલ પર મૃતકનો પીછો કરતા હતા. તે બધાએ મૃતકનો પીછો કર્યો. અપીલકર્તા ૧ અને ૨ દ્વારા તેને પકડી પાડ્યા

પછી, અપીલકર્તા ૧ ના આદેશ પર, અપીલકર્તા ૩ એ તેને છરી મારી હતી. કેસની હકીકતો અને સંજોગોમાં એવું કહી શકાય નહીં કે અપીલકર્તા ૩ નું કૃત્ય માત્ર તેનું વ્યક્તિગત કૃત્ય હતું, અને અપીલકર્તા ૧ અને ૨ ને કલમ ૩૦૨/૧૦૯ હેઠળના ગુના માટે દોષિત ઠેરવી શકાય નહીં. મળેલ હકીકતો મુજબ, આ કાવતરા દ્વારા મદદગારીનો કિસ્સો છે જેમાં તમામ કાવતરાખોરો હાજર હતા અને યોજનાના અમલ વખતે સક્રિયપણે ભાગ લીધો હતો.

તેથી અમને આ અપીલમાં કોઈ ગુણદોષ જણાતા નથી અને તે મુજબ અપીલ ફગાવી દેવામાં આવે છે.

અપીલ ફગાવી.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.